

Bilyeler
Behiç Ak
Güneşli Kitaplığı
28 sayfa.

Rengârenk cam küreler

Hepimizin çok sevdiği yazarlar vardır. Hiçbir kitabını kaçırmadığımız, yeni kitaplarını hevesle beklediğimiz yazarlar. **Behiç Ak**, benim için o yazarlardan. Hiçbir kitabını kaçırmadığım, **Behiç Ak** yazdıysa kesin güzeldir önkabulüyle hemen bir koşu kitapçıya gidip kaptığım kitapların yazarıdır o. Çocukluğumun yazarı, bu defa çocukluğumun meşhur sokak oyununu seçmiş kendine oyuncak yapmış. Bizim misket dediğimiz, başka coğrafyalarda bilye, cicoz, mile gibi değişik adları olan ortası göz şeklinde renkli, küçük cam küreler hava karanıp da anneler bizi sokaktan toplayana kadar zevkle oynadığımız oyunların en birincisidir.

İşte **Behiç Ak**, tutmuş bu efsane oyun arkadaşımızı bize hatırlatan, resimleri de kendisine ait bir kitap yazmış. Bilyeler'in kapağında çocukluğumuzun rengârenk cam küreleri gibi hoplayan zıplayan çocuklar var. Mor elbiseli, yeşil pantolonlu, turuncu tulumlu kız ve oğlan çocukları zıplayan bilyelerin peşinde kahkahayla koşturuyor. Daha adından kapağını görünceye dek Harikalar Diyarı'na ulaşmaya çalışan Alice gibi ufalıp ufalıp kapıyı açıyorum ve hooop oyun çağındayım yine!

İbo ve arkadaşı Pisi

Karşımda İbo ve arkadaşı Pisi var. Birlikte Lunapark'a gidip palyaçonun çadırına dalıyorlar. İbo'nun hayalinde iplere asılı oyuncaklar arasından bir bisiklet kazanmak var; ama İbo'ya çıkan ağır bir

toprak küp oluyor. Küp o kadar eski ki palyaço bile İbo'nun elindeki küpün içinde ne olduğunu hatırlamıyor! Bir sonraki sayfada İbo, elindeki küple evine giden mahallenin yokuşunu tırmanıyor. Karşımda tipik bir **Behiç Ak** sokağı var; hani eski İstanbul'un iki üç katlı ahşap evlerinden oluşan, ben diyeyim Balat'ta, siz deyin Suriçi'nin başka bir kıyısındaki mahallelerden. Evlerin arasında çocuklar, kimisi top oynuyor, kimisi sek sek, bisiklete binenleri de atlamayalım tabii. İbo, arkadaşlarının yanından geçerek yokuşun en tepesindeki evine ulaşıyor ve uğraşıp didinip küpün kapağını açıyor!

Küpün kapağını açmasıyla yüzlerce bilyenin odaya dağılması bir oluyor. Pisi de arkadaşı kadar heyecanlı. Günlerce bilyelerle oyun oynuyorlar, İbo sokağa çıkmaz oluyor. Hal böyleyken İbo'nun babası endişelenmeye başlıyor. Böyle de olmaz ki canım! "Bir çocuğun gece yarlarına kadar yalnız başına oyun oynaması iyi bir şey değil" diye düşünen baba, İbo'ya arkadaşlarıyla beraber bilyeleriyle oynayabileceğini söylese de İbo oralı olmuyor. Eh, baba bu, kızınca ne yapacağı belli olmaz. Tutup İbo'nun bilye dolu küpünü camdan aşağı boşaltmasını mı!

Mahallenin çocukları hemen zıp zıp zıplayan bilyeleri yakalayıp ceplerine dolduruyor. Günler günleri kovalarken mahallenin çocukları da bilyeden başka oyun bilmez oluyor. İbo da onlara katılıyor. Bu defa mahalledeki anne ve babalar bir araya gelip bilye sorununa çözüm bulmaya

çalışıyor. Annelerden biri diyor ki: "Aslında bütün bilyeler bir çocuğun olsaydı, ona söz geçirmek daha kolay olurdu." Bu fikir dönüp dolaşıp bilye turnuvası düzenlemekle sonuçlanıyor! Günlerce süren duyurular, sokaklara asılan afişlerle bilye turnuvası günü duyuruluyor ve en baştaki bilyeyi vuran çocuğun bütün bilyeleri kazanacağı ilan ediliyor; ilk atış da bilyelerin ilk sahibi İbo'dan. Ama İbo, daha ilk atışta, en baştaki bilyeyi vurmasını mı? Bütün oyun başlamadan bitiyor, İbo da küp dolusu bilyesini alıp evine gidiyor! Bu hazırlıklar sırasında bilyelerle oynamak isteyen anne babalar bile hüsrana uğruyor ki çocukların halini varın siz düşünün!

İbo'nun evine dönecek olursak; evde bilyeleriyle oynayan İbo, arkadaşlarıyla oynamanın tadını alamayınca tıpkı babası gibi bilyeleri camdan aşağı boşaltıyor.

Çocukların evlerin içine kapandığı günümüz şehir yaşamında sokakta oyunlar oynamanın zevkini yeniden hatırlamak, çocuklara o günleri anlatmak için 'Bilyeler' en doğal seçeneklerden. **Behiç Ak**'ın ayrıntılı ve renkli çizimleriyle 'Bilyeler' kitabının yanında birkaç bilye de alıp soğuk kış günlerini eğlenceli hale getirebilir, eski İstanbul fotoğraflarını bulup mahalle yaşamını anlatabiliriz bugünün miniklerine. Belki onlar da bilgisayar ekranı yerine sokağa çıkıp üstleri başları kirlenene, dizleri kanayanaya dek koşturup oynamak isterler havalar ısınıp yapraklar yeşerdiğinde...